

Det foreslås på den baggrund, at det skal være en betingelse for ophold i Danmark som religiøs forkynder eller missionær m.v., at udlændingen og/eller udlændingens eventuelle medfølgende familie ikke modtager offentlig hjælp til forsørgelse under opholdet her i landet.

I tilknytning hertil skal det være en betingelse for ophold i Danmark som religiøs forkynder eller missionær m.v., at den pågældende religiøse forkynder eller missionær m.v., der søger om opholdstilladelse i Danmark på dette grundlag, erklærer, at den pågældende vil forsørge sig selv og sin eventuelle medfølgende familie, eller at et herværende trossamfund erklærer, at det vil forsørge den pågældende og dennes eventuelle medfølgende familie under opholdet i Danmark. Udlændingen skal tillige erklære, at hverken den pågældende selv eller dennes eventuelle medfølgende familie vil modtage offentlig hjælp til forsørgelse under opholdet her i landet.

Hvis udlændingen eller udlændingens eventuelle medfølgende familie herefter modtager offentlig hjælp til forsørgelse under opholdet i Danmark, vil udlændingens opholdstilladelse og eventuelle medfølgende familiemedlemmers opholdstilladelser som udgangspunkt skulle inddrages.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20 og 30.

### 5.2. *Krav om godtgørelse af relevant baggrund eller uddannelse*

Der er inden for mange religioner og trossamfund tradition for, at kirkelige ledere og forkyndere ud over at være religiøse vejledere også har en mere generel norm- og meningsdannende funktion.

Udlændinge, der opholder sig i Danmark med opholdstilladelse som religiøse forkyndere eller missionærer, er kommet hertil for at formidle holdningsbetonede budskaber og vejlede almindelige borgere. Det er derfor efter regeringens opfattelse afgørende, at disse udlændinge ikke som led i deres virke formidler værdier og holdninger, der strider mod de grundlæggende værdier i et demokratisk samfund.

Det må antages, at en kvalificeret uddannelses- eller erfaringsmæssig baggrund for at kunne fungere som religiøs forkynder eller missionær i et vist omfang vil kunne bidrage til at mindske de tilfælde, hvor en religiøs forkynder eller missionær handler eller ytrer sig på en måde, der strider mod de grundlæggende værdier i et demokratisk samfund.

Med henblik på at imødegå sådanne uacceptable aktiviteter finder regeringen således, at religiøse forkyndere, missionærer og udlændinge, der skal virke inden for et religiøst ordenssamfund, skal godtgøre at

have en relevant baggrund eller uddannelse som betingelse for opholdstilladelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20.

### 5.3. *Krav om tilknytning til folkekirken eller et anerkendt eller godkendt trossamfund i Danmark samt krav om, at antallet af udenlandske forkyndere står i rimeligt forhold til trossamfundets størrelse*

Mulighederne for opholdstilladelse til udenlandske religiøse forkyndere og missionærer m.v. er begrundet i hensynet til befolkningen her i landet og den enkeltes mulighed for at kunne praktisere sin religion.

Formålet med en ordning, hvorefter der kan gives opholdstilladelse til religiøse forkyndere og missionærer, er således at sikre, at herværende eksisterende trossamfund og menigheder af hensyn til såvel den enkeltes som kollektivets religiøse praksis kan benytte sig af udenlandske forkyndere og missionærer. Derimod indeholder ordningen ikke en forudsætning om, at repræsentanter for nye religioner, der endnu ikke har fodfæste i Danmark, skal kunne indrejse og opholde sig her i landet med henblik på at udbrede religionen.

Det er i samfundets interesse, at særlige rettigheder som eksempelvis muligheden for at modtage forkyndere fra udlandet alene tildeles egentlige trossamfund, hvis formål er af kultisk karakter, dvs. egentlig gudsdyrkelse efter en nærmere udformet lære og ritus, og ikke mere interesseprægede filosofiske eller religiøse foreninger, der samler sig om andet end en guddom, f.eks. ateistiske eller rent spiritistiske sammenslutninger eller ritus-prægede logefællesskaber.

Ved siden af folkekirken anvender Kirkeministeriet to betegnelser for forskellige typer af egentlige trossamfund, nemlig anerkendte og godkendte trossamfund.

Efter grundlovens § 69 ordnes de fra folkekirken afvigende trossamfunds forhold ved lov, men en sådan lovgivning er ikke blevet gennemført, hvorfor disse forhold er blevet administreret gennem Kirkeministeriets praksis m.v.

Anerkendte trossamfund omfatter trossamfund, der er blevet anerkendt ved kgl. resolution. Anerkendelsen indebærer, at de enkelte menigheders præster – under visse forudsætninger og efter et skøn i hvert enkelt tilfælde – anerkendes og derved bemyndiges til at udføre kirkelige handlinger med borgerlig gyldighed, jf. ægteskabslovens § 16, stk. 1, nr. 2, samt føre ministerialbøger og udstede attester og udskrifter af disse med status som de folkekirkelige attester. Ved indførelse af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning